

2. Przez orzeczenie komisji lekarskich, określone w ust. 1, w stosunku do żołnierzy wojsk wewnętrznych, rozumie się orzeczenie komisji lekarskich do spraw emerytur i odszkodowań dla funkcjonariuszów bezpieczeństwa publicznego.

§ 63. Traci moc rozporządzenie Ministrów Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych oraz Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27 maja 1958 r. w sprawie trybu postępowania przy ustalaniu i wypłacie zaopatrzeń emerytalnych żołnierzy

zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 37, poz. 168 i z 1959 r. Nr 60, poz. 361).

§ 64. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *M. Spychalski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Wicha*
Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

106

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 9 maja 1964 r.

w sprawie dodatku do rent dla osób nie pracujących i nie posiadających dochodów z innych źródeł.

Na podstawie art. 21 ust. 2, art. 31 ust. 3, art. 42 ust. 3 i art. 54 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1963 r. Nr 55, poz. 299) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dodatek do rent przewidziany w art. 21, 31 i 42 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1963 r. Nr 55, poz. 299) przysługuje:

- 1) rencistom pobierającym rentę za wysługę lat, którzy osiągnęli wiek: mężczyzna 55 lat, kobieta 50 lat, albo zostali zaliczeni do jednej z grup inwalidów,
- 2) inwalidom pobierającym rentę inwalidzką,
- 3) osobom pobierającym rentę rodzinną,

jeżeli osoby te nie wykonują zatrudnienia i nie posiadają poza rentą dochodów z innych źródeł.

2. Za osoby nie wykonujące zatrudnienia uważa się również:

- 1) osoby zatrudnione w niepełnym wymiarze godzin lub dorywczo,
- 2) pracowników młodocianych i uczniów,

jeżeli z tytułu tego zatrudnienia otrzymują wynagrodzenie w wysokości nie powodującej zawieszenia prawa do renty według przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 2. Za dochód z innych źródeł poza rentą, wyłączający prawo do dodatku określonego w § 1 ust. 1, uważa się dochód:

- 1) z posiadanego lub użytkowanego gospodarstwa rolnego o rocznym przychodzie szacunkowym ustalonym dla wymiaru podatku gruntowego w wysokości powodującej

całkowite lub częściowe zawieszenie prawa do renty w myśl przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin,

- 2) z posiadanego przedsiębiorstwa przemysłowego, handlowego, usługowego lub rzemieślniczego — bez względu na wysokość dochodu z tego przedsiębiorstwa,
- 3) uzyskiwany z wszelkich innych źródeł w wysokości przekraczającej 500 zł miesięcznie, z wyłączeniem kwot otrzymywanych z tytułu alimentacji.

§ 3. Wysokość dochodów (wynagrodzeń) z kilku źródeł zlicza się.

§ 4. 1. Dodatek określony w § 1 ust. 1 nie przysługuje osobom odbywającym karę pozbawienia wolności, jeżeli karę tę orzeczono na okres dłuższy niż jeden miesiąc.

2. Osobom tymczasowo aresztowanym dodatek przysługuje jedynie w razie umorzenia postępowania karnego lub uniewinnienia tych osób.

§ 5. Dodatek określony w § 1 ust. 1 pkt 1 przysługuje również rencistom pobierającym rentę za wysługę lat w dniu wejścia w życie rozporządzenia, którzy ukończyli lub do dnia 30 czerwca 1964 r. ukończą 50 lat życia, jeżeli nie wykonują zatrudnienia i nie posiadają dochodów z innych źródeł.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 18 sierpnia 1958 r. w sprawie dodatków do rent dla rencistów nie pracujących i nie posiadających dochodów z innych źródeł (Dz. U. z 1958 r. Nr 54, poz. 261, z 1959 r. Nr 22, poz. 139 i z 1962 r. Nr 45, poz. 218).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *M. Spychalski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Wicha*

107

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 11 maja 1964 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie właściwości urzędów celnych uprawnionych do orzekania w postępowaniu karnym skarbowym.

Na podstawie art. 124 § 1 ustawy karnej skarbowej z dnia 13 kwietnia 1960 r. (Dz. U. z 1960 r. Nr 21, poz. 123 i z 1963 r. Nr 28, poz. 167) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 rozporządzenia Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 5 sierpnia 1960 r. w sprawie właściwości urzędów celnych uprawnionych do orzekania w postępowaniu karnym skarbowym (Dz. U. z 1960 r. Nr 39, poz. 236 i z 1962 r. Nr 50, poz. 245) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 2 wyraz „powiatu” zastępuje się wyrazami „m. Bielska-Białej, powiatów bielskiego i”;
- 2) w pkt 17 wyraz „powiat” zastępuje się wyrazami „m. Bielsko-Biała, powiaty bielski i”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Zagranicznego: *W. Trąmpczyński*